

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7Csp/96/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516204711
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8516204711.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, pr. zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 žalovanému: S. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXX, XXX XX E. pr. zast. JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom, Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa v konaní o zaplatenie 10 433,73 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd z a s t a v u j e konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 400,00 eur.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 10 433,73 eur, kapitalizovaného úroku z omeškania do 15.11.2016 vo výške 740,92 eur, úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 8 030 eur od 16.11.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015 bola pohľadávka uplatnená v tomto konaní postúpená postupcom Slovenskou sporiteľňou, a.s. Tomášikova 48, Bratislava na žalobcu. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 26.6.2012 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“ alebo „zmluva o úvere“), na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov a ďalšie náležitosti sú uvedené v zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach. Ďalej vyslovil názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoje povinnosti. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 11 333,73 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 8 930 eur, riadneho úroku vo výške 2 287,74 eur, úroku z omeškania vo výške 115,99 eur a poplatkov vo výške 0 eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky uhradil 900 eur v dobe od 11.2.2016 do 15.11.2016 v splátkach po 100 eur každý mesiac od februára do novembra 2016 s výnimkou marca 2016. Uvedené úhrady započítal žalobca na úhradu istiny, ktorá po tomto zápočte predstavuje sumu 8 030 eur.

3. Na podporu svojich skutkových tvrdení pripojil k žalobe zmluvu o splátkovom úvere č. 5030014473 zo dňa 26.6.2012, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Všeobecné obchodné podmienky spol. Slovenskej sporiteľne, a.s. účinné od 1.2.2010 (ďalej len „VOP“), oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. o postúpení pohľadávky adresované žalovanému zo dňa 30.10.2015, podací hárok zo

dňa 11.11.2015, zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE zo dňa 23.10.2015 a časť jej prílohy týkajúcej sa postúpenia pohľadávky uplatnenej v tomto konaní, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti právneho predchodcu žalobcu adresované žalovanému zo dňa 30.9.2015 a doklad o jeho doručení, výzvu právneho predchodcu žalobcu adresovanú žalovanému zo dňa 9.9.2015 a pokus o zmier zo dňa 24.11.2016 adresovaný žalovanému.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe potvrdil, že s právnym predchodcom žalobcu uzavrel zmluvu o úvere. Aj keď uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody, poukázal tiež na skutočnosť, že vzhľadom na povahu strán vystupujúcich pri zmluve ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú s poukazom na § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“). Ďalej namietol, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy zo dňa 9.9.2015, ktorým ho mal oboznámiť s omeškaním a vyzvať na úhradu dlžnej sumy. Po citácii § 92 ods. 8 zákona o bankách (ďalej aj „ZoB“) vymenoval, aké podmienky musia byť splnené na platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle tohto ustanovenia so zdôraznením možnosti postúpenia po písomnej výzve dlžníkovi, ktorej doručenie žalobca nepreukázal. Ďalej sa vyjadril k postúpeniu pohľadávky na žalobcu s tým, že predložený podací hárok nepovažuje za hodnoverný doklad o doručení oznámenia o postúpení pohľadávky. Na záver namietol premičanie celkovo 17 splátok splatných od 20.8.2012 do 20.12.2013, ktoré si žalobca neuplatnil v 3-ročnej premičacej dobe, v celkovej výške 2 392,58 eur. Navrhol preto žalobu zamietnuť.

5. Žalobca v replike vyslovil názor, že jeho právny predchodca splnil všetky podmienky na platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Uviedol, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku viac ako 90 dní a zároveň bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu opakovane vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok, a to výzvou zo dňa 9.9.2015 a 30.9.2015. V súvislosti s platnosťou postúpenia pohľadávky banky poukázal aj na čl. I, bod 10 zmluvy o úvere, § 89 ods. 1 ZoB a bod 19.16. VOP, v ktorom je vyjadrený súhlas žalovaného s postúpením pohľadávky kedykoľvek, komukoľvek a bez výzvy. V tomto smere citoval z niektorých rozhodnutí slovenských súdov. Ďalej poukázal na to, že predložil oznámenie postupcu adresované žalovanému spolu s podacím hárkom, čo zakladá jeho aktívnu legitímáciu. K platnosti postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 ZoB ešte doplnil, že toto ustanovenie nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu, pretože ide o ustanovenie, ktoré upravuje výnimky z bankového tajomstva, nie podmienky na platné postúpenie pohľadávky. Zároveň vyslovil názor, že porušenie tohto ustanovenia má za následok administratívnu zodpovednosť banky, nie neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, v súvislosti s čím poukázal aj na niektoré rozhodnutia súdov. Takisto poukázal na to, že omeškanie žalovaného trvalo viac ako 1 rok, teda aj keby výzvu žalovanému nezaslal, neporušil by § 92 ods. 8 ZoB. Trval preto na tom, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy. Na záver ešte špecifikoval podmienky úverovej zmluvy, za ktorých bol úver vo výške 9 000 eur poskytnutý. Žalovaný uhradil od 20.8.2012 do 16.10.2015 sumu 2 374,60 eur, ktorá bola započítaná na istinu vo výške 70 eur, na poplatky vo výške 399,57 eur, na riadny úrok vo výške 1 661,92 eur a na úrok z omeškania vo výške 243,11 eur. Zároveň predložil súdu spôsob výpočtu úrokov z úveru (vo výške 3 949,66 eur, z ktorých po započítaní sumy 1 661,92 eur ostáva zaplatiť 2 287,74 eur), zmluvného úroku z omeškania vypočítaného vo výške 5,00 % ročne (vo výške 248,34 eur, z ktorých po započítaní sumy 243,11 eur ostáva zaplatiť 5,23 eur) a zákonného úroku z omeškania vypočítaného vo výške 13,90 % ročne (vo výške 110,76 eur, z ktorých po započítaní sumy 0 eur ostáva zaplatiť 110,76 eur). Zároveň vzal žalobu späť v časti týkajúcej sa zaplata sumy 400 eur z dôvodu úhrad žalovaného po podaní žaloby v období od 14.12.2016 do 16.3.2017 (4 x 100 eur každý mesiac). K replike opakovanie pripojil oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti právneho predchodcu žalobcu adresované žalovanému zo dňa 30.9.2015, doklad o jeho doručení, výzvu zo dňa 9.9.2015 a okrem toho aj prehľad transakcií na úverovom účte žalovaného.

6. Žalovaný sa k replike žalobcu nevyjadril.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žaloba. Jeho neúčast' ospravedlnil jeho právny zástupca s tým, že žalobca súhlasí s prejednaním veci aj v jeho neprítomnosti. Súd preto prejednal vec aj v neprítomnosti žalobcu.

8. Právny zástupca žalobcu trval na podanej žalobe v spojení s čiastočným späťvzatím žaloby. Právny zástupca žalovaného takisto trval na vyjadrení žalovaného k žalobe. Žalovaný sa pripojil k prednesu svojho právneho zástupcu, pričom poprel, že by mu výzva právneho predchodcu žalobcu z 9.9.2015 bola doručená. Na záver právny zástupca žalovaného navrhol žalobu zamietnuť, keďže nebolo preukázané,

že došlo k platnému zosplatneniu úveru a následne banka nemohla postúpiť živý úver, teda neboli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. ZoB. Návrh právneho zástupcu na doplnenie dokazovania súd zamietol, keďže na výzvu súdu sa už právny zástupca vyjadril k tomu, či disponuje dokladom o doručení výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 9.9.2015 a odročenie pojednávania na overenie informácie o dôkaze, ku ktorému sa už právny zástupca žalobcu vyjadril, že ním nedisponuje, by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti. Navyše žalobca mal vzhľadom na námietky žalovaného vo vyjadrení k žalobe dostatok času na overenie informácie, či jeho právny predchodca takýmto dôkazom disponuje.

9. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom tak, ako súd uvedené vyššie (v bode 3 a 5 odôvodnenia), zistil tento skutkový stav:

10. Právny predchodca žalobcu, spol. Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel dňa 26.6.2013 so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 9 000 eur. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver v 120 mesačných splátkach vo výške 140,74 eur splatných k 20. dňu so splatnosťou prvej splátky dňa 20.8.2012 a poslednej splátky dňa 20.7.2022. Ročná úroková sadzba bola určená ako fixná vo výške 11,90 % ročne, v ktorej bola zohľadnená zľava vo výške a za podmienok uvedených vo zverejnení, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola v zmluve uvedená vo výške 13,87 %, priemerná RPMN vo výške 13,80 % a celková čiastka spojená s úverom vo výške 16 308,21 eur. Ďalej si strany dohodli poplatky vo výške 169 eur za spracovanie úveru, 2,99 eur za správu úveru a poistné vo výške 4,76 eur, ktoré bolo zahrnuté v mesačnej splátke. Žalovaný uhradil počas právneho vzťahu v čase od 20.8.2012 do 16.10.2015 splátky v rôznych výškach spolu vo výške 2 374,60 eur. Z tejto sumy bola na istinu započítaná suma vo výške 70 eur, na poplatky suma 399,57 eur, na riadny úrok suma 1 661,92 eur a na úrok z omeškania suma 243,11 eur. Následne v období od 11.2.2016 do 16.3.2017 v 13 splátkach po 100 eur uhradil žalovaný sumu celkovo vo výške 1 300 eur (každý mesiac 100 eur okrem marca 2016), o ktorú bola znížená istina úveru. Dňa 9.9.2015 vyhotovil právny predchodca žalobcu výzvu adresovanú žalovanému, ktorou ho vyzval na úhradu dlžných splátok. Doklad o doručení alebo aspoň o odoslaní tejto výzvy žalobca nepredložil. Dňa 30.9.2015 vyhotovil právny predchodca žalobcu oznámenie adresované žalovanému, ktorým mu oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 29.9.2015 a vyzval ho na zaplatenie sumy 11 292,97 eur v lehote do 15 dní. Toto oznámenie prevzal žalovaný dňa 5.10.2015. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE zo dňa 23.10.2015 bola pohľadávka z úverovej zmluvy postúpená žalobcovi, čo bolo žalovanému oznamované právnym predchodcom žalobcu, ktorý oznámenie odoslal 11.11.2015. Podľa prílohy k tejto zmluve celková pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala 11 333,73 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 8 930 eur, riadneho úroku vo výške 2 287,74 eur, úroku z omeškania vo výške 115,99 eur a poplatkov vo výške 0 eur. Žalobca pokusom o zmier zo dňa 24.11.2016 vyzval žalovaného na úhradu dlhu.

11. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

12. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 52 ods. 1 OZ účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 3 OZ účinného v čase podpísania zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 OZ účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 9 OZ účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby zo strany žalobcu v priebehu konania po čiastočných úhradách dlhu od žalovaného súd konanie zastavil v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 400 eur v súlade s § 144 a 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

22. Súd sa vo zvyšnej časti predmetu sporu najskôr zaoberal charakterom zmluvného vzťahu uzavretého medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Súd pritom vychádzal z povahy zmluvných strán, keď právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojho podnikania, kým žalovanému bol úver poskytnutý ako fyzickej osobe nepodnikateľovi, ako aj z obsahu zmluvy o úvere, ktorá napĺňa znaky spotrebiteľského úveru. Táto skutočnosť ani nebola sporná.

23. Súd sa ďalej vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie. Pri skúmaní aktívnej vecnej legitímácie súd zisťuje, či žalobca je nositeľom práva vyplývajúceho z hmotného práva. Túto súd skúma vždy. V danom prípade ide o právo vyplývajúce zo zmluvy o úvere poskytnutého bankou, ktoré bolo postúpené tretej osobe, čiže v tomto prípade aktívna legitímácia úzko súvisí so splnením podmienok upravených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách (ďalej len „ZoB“) a v danom prípade aj so splnením podmienok pre zosplatenie úveru.

24. Podmienky na zosplatenie úveru vyplývajú z cit. § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ. Predpokladom na využitie tohto práva veriteľa je omeškanie spotrebiteľa so splatením splátky aspoň tri mesiace a keď súčasne veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Súd mal preukázať, že žalovaný bol v omeškaní s viac ako tromi splátkami úveru ku dňu 9.9.2015, ktorého dňa právny predchodca žalobcu vyhotovil výzvu na úhradu. Súd však nemal preukázať, že by táto výzva

bola aspoň odoslaná žalovanému, teda že by sa mohla aspoň dostať do dispozičnej sféry žalovaného. Žalobca síce tvrdil, že táto výzva bola zasielaná obyčajnou poštou, avšak žalovaný poprel, že by takúto výzvu dostal. V tomto smere preto žalobca neunesol dôkazné bremeno, v dôsledku čoho súd nemal preukázané splnenie podmienok na platné zosplatnenie úveru. Zosplatnenie úveru preto súd vyhodnotil ako neplatné.

25. Pokiaľ ide o podmienky na postúpenie pohľadávky banky, v § 92 ods. 8 zákona o bankách sú okrem iného upravené 2 základné podmienky pre možnosť banky postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, a to omeškanie dlžníka s plnením aspoň časti peňažného záväzku viac ako 90 dní a písomná výzva banky pred postúpením pohľadávky. V prípade postúpenia pohľadávok súd skúma, či pohľadávka bola skutočne postúpená. Ak pred postúpením pohľadávky musia byť splnené určité podmienky, je súd oprávnený skúmať aj splnenie týchto podmienok. Uvedené podmienky podľa § 92 ods. 8 ZoB sú podľa názoru súdu podmienkami, ktoré musia byť splnené, aby banka mohla pohľadávku postúpiť. V opačnom prípade banka postupuje pohľadávku v rozpore s právnou úpravou, čo spôsobuje jej neplatnosť a má to za následok aj nedostatok aktívnej legitimácie postupníka (v tomto smere zaujali stanovisko aj 2 senáty Najvyššieho súdu SR v rozhodnutiach sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018 a 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.3.2018).

26. Omeškanie žalovaného dlhšie ako 90 dní mal súd ku dňu postúpenia pohľadávky preukázané. Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky - výzvy pred postúpením pohľadávky, žalobca predložil k žalobe výzvu zo dňa 9.9.2015 a oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 30.9.2015, ktorými podľa jeho názoru preukázal splnenie podmienky písomnej výzvy pred postúpením pohľadávky banky. Je pravdou, že v § 92 ods. 8 ZoB nie sú bližšie špecifikované obsahové náležitosti výzvy pre dlžníka, z citovaného ustanovenia a z logiky veci je však potrebné vyvodiť, že ide o písomnú výzvu na úhradu dlhu, s ktorou je dlžník v omeškaní, ktorá je minimálne preukázateľne odoslaná na adresu dlžníka. Ako už bolo uvedené, doručenie ani odoslanie výzvy zo dňa 9.9.2015 (ktorá slúži predovšetkým pre účely zosplatnenia úveru, ale ktorá podľa názoru súdu môže zároveň slúžiť aj ako výzva v zmysle § 92 ods. 8 ZoB) žalobca nepreukázal. Túto potom nie je možné považovať za relevantnú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 30.9.2015, ktoré obsahuje aj výzvu na úhradu celého zosplatneného úveru a ktoré bolo žalovanému doručené, nemožno považovať za výzvu podľa § 92 ods. 8 ZoB, pretože žalovaný v ňom bol vyzvaný na úhradu dlhu, ktorý v tom čase nebol povinný uhradiť (vzhľadom na nepreukázanie doručenia výzvy z 9.9.2015 a teda vzhľadom na neplatné zosplatnenie úveru nebol žalovaný povinný uhradiť celý zvyšok úveru), teda nešlo o výzvu na úhradu dlhu, so zaplatením ktorého bol žalovaný v omeškaní. Súd teda nemal preukázané splnenie jednej z podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd v tomto smere zároveň poukazuje na rozhodovaciu líniu, ktorej sa pridávajú viaceré súdy vo svojich rozhodnutiach a ktoré písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky považujú za jednu z podmienok na platné postúpenie pohľadávky banky (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajského súdu v Prešove vo veciach sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014, 5Co/159/2015, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/898/2014, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/574/2015 zo dňa 26.01.2016, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016, sp. zn. 6Co/603/2015 zo dňa 22.03.2016, sp. zn. 17Co/251/2016 zo dňa 18.05.2016, sp. zn. 5Co/173/2017 zo dňa 20.9.2017, najnovšie aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018 a 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.3.2018 a ďalšie).

27. Navyše je potrebné uviesť, že ak by právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku, ktorá nebola platne zosplatnená, postúpil by pohľadávku v širšom rozsahu, ako bol aktuálny dlh žalovaného, čo je takisto v rozpore s § 92 ods. 8 ZB a spôsobuje neplatnosť postúpenia pohľadávky. Súd pri tomto názore vychádza z definície slovného spojenia „peňažný záväzok“ použitého v prvých dvoch vetách § 92 ods. 8 ZoB, teda že ide o peňažný záväzok, s ktorým je dlžník v omeškaní. Do omeškania sa môže dlžník pri tej ktorej splátke dostať jej nezaplatením v lehote splatnosti a pri celom úvere sa do omeškania dostáva až platným zosplatnením úveru alebo uplynutím splatnosti aj poslednej splátky. Ak má veriteľ postúpiť peňažný záväzok, s ktorým je dlžník v omeškaní, môže veriteľ postúpiť len splatnú pohľadávku v čase postúpenie pohľadávky.

28. K argumentácii žalobcu ohľadne možnosti postúpenia akúkoľvek pohľadávku aj bez výzvy doručenej žalovanému, a to komukoľvek a kedykoľvek (s poukazom na čl. I, bod 10 zmluvy, § 89 ods. 1 ZoB a bod

19.16. VOP) súd poznamenáva, že rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3C/3/2014 zo dňa 20.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/34/2017, 13Co/35/2017 zo dňa 29.5.2018 bola zmluvná podmienka obsahovo takmer rovnaká s bodom 19.16. VOP v tejto veci vyhlásená za neprijateľnú podmienku, teda túto právny predchodca žalobcu, ani žalobca nemôžu používať, nakoľko je objektívne spôsobilá spôsobiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

29. Podobne argumentácia žalobcu, že ak omeškanie trvá dlhšie ako rok, nie je potrebné doručiť dlžníkovi písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky, nemá oporu v cit. § 92 ods. 8 ZoB. Súd pri tomto názore vychádza z gramatického a logického výkladu prvej a druhej vety § 92 ods. 8 ZoB. Banka má právo postúpiť peňažný záväzok, ak je dlžník v omeškaní viac ako 90 dní a banka ho písomne vyzvala na jeho zaplatenie. V prvej časti druhej vety uvedeného ustanovenia zákon uvádza, že banka nemôže uplatniť toto právo (t.j. postúpiť pohľadávku), ak dlžník uhradil omeškaný peňažný záväzok. Časť druhej vety § 92 ods. 8 ZoB za bodkočiarkou nadväzuje na prvú časť druhej vety, ktorá upravuje, kedy banka nemá právo postúpiť pohľadávku (t.j. v prípade úhrady omeškaného záväzku). Slová v časti druhej vety § 92 ods. 8 ZoB za bodkočiarkou „to neplatí“ teda negujú prvú časť druhej vety a je potrebné ich vykladať tak, že ak omeškanie dlžníka, resp. súčet všetkých omeškaní, trvá viac ako 1 rok, banka má právo postúpiť pohľadávku, aj keby dlžník svoj omeškaný dlh zaplatil. Časť druhej vety za bodkočiarkou sa však vôbec nezmieňuje o podmienkach na postúpenie pohľadávky banky podľa prvej vety § 92 ods. 8 ZoB, čiže tieto neneguje, teda aj keby išlo o omeškanie dlžníka viac ako 1 rok, aj tak má banka pred postúpením pohľadávky povinnosť vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy.

30. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

31. Námietskou premlčania a nepreukázaním doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky sa súd vzhľadom na nedostatok aktívnej legitímácie bližšie nezaoberal. Súd však k premlčaniu poznamenáva, že prípadný nárok žalobcu na omeškané splátky sa nejaví premlčaný, keďže úhrady žalovaného boli započítavané na splátky najskôr splatné, čo je v súlade so zákonom. Navyše vzhľadom na značný rozpor medzi sumou získanou súčinom výšky mesačnej splátky a počtu splátok podľa zmluvy o úvere a sumou celkovej čiastky spojenej s úverom uvedenou v zmluve sa javí, že celková čiastka spojená s úverom nebola uvedená správne, čo by malo za následok uvedenie nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa. V takom prípade sa úver javí ako bezúročný a bez poplatkov, teda doterajšie úhrady žalovaného nepochybne postačujú na úhradu splátok čistej istiny (ktoré by pri rovnakom počte splátok, ako je uvedené v zmluve, boli nižšie a úhrady žalovaného by postačovali na viac splátok), ktoré by mali byť premlčané pred podaním žaloby. K doručeniu oznámenia o postúpení pohľadávky súd dodáva, že doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky má vplyv iba na to, komu má dlžník plniť, teda ani prípadné nedoručenie oznámenia o postúpení pohľadávky nespôsobuje neplatnosť postúpenia. Žalobca pritom preukázal odoslanie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému, pričom aj keby toto nebolo doručené žalovanému, žalovaný sa o postúpení pohľadávky dozvedel najneskôr doručením žaloby. Táto skutočnosť pritom nemá vplyv na aktívnu legitímáciu žalobcu.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaný ako strana, ktorá mala vo veci plný úspech, má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100%. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.